

Deset kapitol z diferenciálního a integrálního počtu

VII. Funkce složené

In: Karel Hruša (author): Deset kapitol z diferenciálního a integrálního počtu. (Czech). Praha: Přírodovědecké vydavatelství, 1952. pp. 120–131.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/403350>

Terms of use:

© Přírodovědecké vydavatelství

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

VII. FUNKCE SLOŽENÉ

Mějme dvě funkce f a g . Každému x z jistého oboru nechť odpovídá hodnota $t = g(x)$. Tomuto číslu přiřadíme hodnotu $y = f(t)$, pokud ovšem je $f(t)$ pro toto t definováno. Tím je ke každému x přiřazena určitá hodnota y , takže y je funkcí proměnné x . Píšeme to obyčejně rovnicí

$$y = f[g(x)].$$

Funkce tohoto tvaru nazýváme *funkce složené*. Funkci f jmenujeme někdy vnější a funkci g vnitřní funkcí složené funkce $f[g(x)]$.

Je-li na příklad vnější funkce $y = \sin t$ a vnitřní funkce $t = x^2 + 1$, pak složená funkce je $y = \sin(x^2 + 1)$ pro každé x . Je-li však vnější funkce $y = t^2 + 1$ a vnitřní funkce $t = \sin x$, je složená funkce $y = \sin^2 x + 1$ opět pro každé x .

Je vidět, že se název složená funkce týká pouze formy, již je funkce vyjádřena, a nikoli její podstaty; zavádíme jej pouze proto, že vyjádření pomocí složené funkce je často dosti pohodlné. Na složenou funkci $y = f[g(x)]$ můžeme nahlížet také tak, jako bychom do funkce $y = f(t)$ proměnné t zavedli za t novou proměnnou x rovnicí $t = g(x)$.

Věta 41. Je-li funkce f spojitá v bodě b a funkce g spojitá v bodě a , při čemž $g(a) = b$, je funkce $f[g(x)]$ spojitá v bodě a .

Důkaz. Poněvadž funkce f je spojitá v bodě b , můžeme zvolit libovolné okolí J_y bodu $f(b)$ a k němu dovedeme nalézt takové okolí J_t bodu b , že pro všechna t z J_t hodnota $f(t)$ padne do J_y (viz definici spojitosti na str. 51). Poněvadž je funkce g spojitá v bodě a , dovedeme nalézt k právě nalezenému okolí J_t bodu $b = g(a)$ takové okolí J_x bodu a , že pro všechna x z J_x hodnota $g(x)$ padne do J_t . Tím jsme však k libovolně zvolenému okolí J_y bodu $f(b) = f[g(a)]$ sestrojili takové okolí J_x bodu a , že pro všechna x z J_x hodnota $t = g(x)$

padne do J_t , a tedy hodnota $f(t) = f[g(x)]$ padne do J_v . To však značí, že funkce $f[g(x)]$ je spojitá v bodě a , a to jsme měli dokázat.

Tato věta nám umožní rozhodnout o mnohých funkcích, že jsou spojité. Na příklad funkce $\sin(ax + b)$ je spojitá v každém bodě, neboť funkce $t = ax + b$ je spojitá pro každé x a funkce $\sin t$ je spojitá pro každé t .

Větu 41 můžeme vzhledem k definici spojitosti vyslovit takto:

Je-li $\lim_{x \rightarrow a} g(x) = g(a)$ a $\lim_{t \rightarrow b} f(t) = f(b)$, při čemž $b = g(a)$, je $\lim_{x \rightarrow a} f[g(x)] = f[g(a)]$.

Nyní si všimneme derivace složených funkcí. Nejprve odvodíme důležitou větu, které budeme často používat.

Věta 42. Má-li funkce g derivaci v bodě x a funkce f derivaci v bodě $t = g(x)$, má funkce $f[g(x)]$ v bodě x derivaci $f'(t) \cdot g'(x)$.

Důkaz. Předpokládáme, že existují (vlastní) limity

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{g(x+h) - g(x)}{h} = g'(x), \quad \lim_{k \rightarrow 0} \frac{f(t+k) - f(t)}{k} = f'(t),$$

a máme dokázat, že

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f[g(x+h)] - f[g(x)]}{h} = f'(t) \cdot g'(x),$$

při čemž $t = g(x)$.

Nejprve utvoříme funkci

$$\varphi(k) = \frac{f(t+k) - f(t)}{k} - f'(t)$$

proměnné k . Pro $k = 0$ není $\varphi(k)$ definováno; položíme tedy

$$\varphi(0) = 0.$$

Poněvadž $\lim_{k \rightarrow 0} \frac{f(t+k) - f(t)}{k} = f'(t)$, je funkce $\varphi(k)$ podle věty 5 nekonečně malá v okolí bodu 0, t. j. $\lim_{k \rightarrow 0} \varphi(k) = 0$. Je

tedy funkce $\varphi(k)$ spojitá v bodě 0. Pro $k \neq 0$ je $\frac{f(t+k) - f(t)}{k} = f'(t) + \varphi(k)$ čili

$$f(t+k) - f(t) = [f'(t) + \varphi(k)] \cdot k. \quad (\text{a})$$

Rovnice (a) je však správná i pro $k = 0$, jak se snadno přesvědčíme.

Položme nyní $t = g(x)$, $t+k = g(x+h)$, takže

$$k = g(x+h) - g(x). \quad (\text{b})$$

Přírůstek k je tedy jakousi funkcí přírůstku h . Funkce g je spojitá v bodě x , neboť má v tomto bodě derivaci (věta 23); je tedy také funkce $g(x+h)$ spojitá pro $h = 0$ a k je pak spojitá funkce přírůstku h v bodě $h = 0$. Při tom $\lim_{h \rightarrow 0} k = 0$. Pak podle věty 41 je také $\varphi(k)$ spojitá funkce přírůstku h v bodě $h = 0$, při čemž $\lim_{h \rightarrow 0} \varphi(k) = 0$.

Dosadíme-li podle (b) do (a), dostaneme

$$f(t+k) - f(t) = [f'(t) + \varphi(k)][g(x+h) - g(x)]$$

a odtud

$$\frac{f[g(x+h)] - f[g(x)]}{h} = [f'(t) + \varphi(k)] \cdot \frac{g(x+h) - g(x)}{h},$$

takže

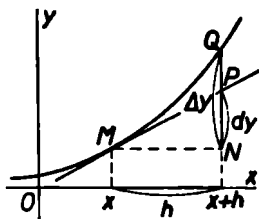
$$\begin{aligned} \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f[g(x+h)] - f[g(x)]}{h} &= \\ &= \lim_{h \rightarrow 0} [f'(t) + \varphi(k)] \cdot \lim_{h \rightarrow 0} \frac{g(x+h) - g(x)}{h} = f'(t) \cdot g'(x), \end{aligned}$$

a to jsme měli dokázat.

Dokázaná věta praví toto: Máme-li stanovit derivaci složené funkce $y = f[g(x)]$ v bodě x , derivujeme nejprve vnější funkci f podle proměnné $t = g(x)$ a tuto derivaci násobíme derivací vnitřní funkce g podle proměnné x .

K snazšímu pochopení dalšího výkladu zavedeme si nyní pojem diferenciálu.

Budiž dána funkce f , která má v bodě x derivaci. Tato funkce je znázorněna jakousi křivkou; derivace funkce f v bodě x vyjadřuje směrnici tečny v bodě M (obr. 55). Zvětší-li se souřadnice x bodu M o h , odpovídá přírůstku h na tečné přírůstek NP druhé souřadnice. Tento přírůstek, který je ovšem funkcí přírůstku h , označujeme znakem dy nebo $df(x)$ a nazýváme jej *diferenciálem* funkce $y = f(x)$ v bodě x . Něco jiného je přírůstek funkce, který je na obr. 55 znázorněn úsečkou NQ a pro nějž užíváme znaku Δy nebo $\Delta f(x)$.

Obr. 55

Vzhledem k definici směrnice tečny (str. 66) možno položit $\frac{dy}{h} = y'$. Odtud dostáváme $dy = y' \cdot h$ čili

$$df(x) = f'(x) \cdot h. \quad (c)$$

Je-li ve zvláštním případě $f(x) = x$, označíme ovšem $df(x) = dx$. Protože však $f'(x) = 1$, vychází ze vzorce (c) $dx = 1 \cdot h = h$. Přírůstek h proměnné nazýváme proto zpravidla *diferenciálem* proměnné a označujeme jej dx . Pak rovnice (c) nabývá tvaru

$$df(x) = f'(x) \cdot dx. \quad (41)$$

Odtud pak vyplývá

$$f'(x) = \frac{df(x)}{dx}.$$

Derivaci $f'(x)$ funkce f v bodě x můžeme tedy považovat za podíl dvou diferenciálů. Proto místo $f'(x)$ nebo y' píšeme často $\frac{df(x)}{dx}$ nebo $\frac{dy}{dx}$. Výhoda tohoto označení tkví v tom, že je z něho jasně vidět, kterého písmene se derivování týká.

Pomocí diferenciálů můžeme větu 42 zapsat jednoduchým vzorcem, který se snadno pamatuje:

$$\frac{dy}{dx} = \frac{dy}{dt} \cdot \frac{dt}{dx}. \quad (42)$$

Uvedeme si příklady, jak se tohoto vzorce používá.

Příklad 44. Hledáme derivaci funkce $y = \sin(ax + b)$. Položíme $ax + b = t$; pak je $y = \sin t$, $\frac{dy}{dt} = \cos t$, $\frac{dt}{dx} = a$, takže podle vzorce (42) máme $[\sin(ax + b)]' = a \cos(ax + b)$ pro každé x .

Příklad 45. $(\sin^5 x)' = 5 \sin^4 x \cos x$ pro každé x . Tu bylo položeno $t = \sin x$, $y = t^5$.

Příklad 46. $\left(\frac{1}{\cos 2x + 1}\right)' = \frac{2 \sin 2x}{(\cos 2x + 1)^2}$, pokud $\cos 2x + 1 \neq 0$, t. j. pokud $x \neq \frac{1}{2}(2k + 1)\pi$, kde k je celé číslo. Danou funkci považujeme za funkci dvojnásobně složenou a položíme $y = t^{-1}$, $t = \cos u + 1$, $u = 2x$. Pak podle dvakrát použitého vzorce (42) je

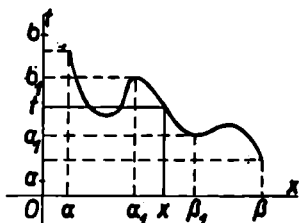
$$\frac{dy}{dx} = \frac{dy}{dt} \cdot \frac{dt}{dx} = \frac{dy}{dt} \cdot \frac{dt}{du} \cdot \frac{du}{dx},$$

t. j.

$$\begin{aligned} \left(\frac{1}{\cos 2x + 1}\right)' &= [(\cos 2x + 1)^{-1}]' = \\ &= -(\cos 2x + 1)^{-2} (-\sin 2x) \cdot 2 = \frac{2 \sin 2x}{(\cos 2x + 1)^2}. \end{aligned}$$

Z pravidla pro derivování složené funkce odvodíme důležitou metodu pro výpočet některých integrálů.

Nechť k funkci $f(t)$ existuje v intervalu (a, b) primitivní funkce $F(t) = \int f(t) dt$, takže $F'(t) = f(t)$ pro každé t z (a, b) . Vezmeme funkci $t = g(x)$, která má derivaci pro každé x z jakéhosi intervalu (α, β) a jejíž hodnota $g(x)$ pro každé x z (α, β) padne do (a, b) (obr. 56). Dosadíme-li do funkce $F(t)$ za t hodnotu $g(x)$, dostaneme složenou funkci $F[g(x)]$. Pak podle vzorce (42) je

Obr. 56

$$\frac{dF[g(x)]}{dx} = \frac{dF(t)}{dt} \cdot \frac{dg(x)}{dx} = f(t) \cdot g'(x) = f[g(x)] \cdot g'(x)$$

pro každé x z (α, β) . To však znamená, že $F[g(x)]$ je primitivní funkce k funkci $f[g(x)] \cdot g'(x)$, t. j.

$$\int f[g(x)] \cdot g'(x) dx = F[g(x)]$$

v intervalu (α, β) . Avšak na pravé straně není nic jiného než funkce $F(t) = \int f(t) dt$, do níž je dosazeno $t = g(x)$. Nalezenou rovnost píšeme zpravidla ve tvaru

$$\int f[g(x)] \cdot g'(x) dx = \int f(t) dt, \quad (43)$$

při čemž rovnosti jest rozuměti tak, že dostaneme touž funkci, když do primitivní funkce na pravé straně dosadíme $t = g(x)$ (nejvýše až na integrační konstantu).

Rovnice (43) užíváme k výpočtu primitivních funkcí, podaří-li se nám funkci, kterou máme integrovat, rozložit ve dva činitele, z nichž jeden obsahuje proměnnou x jako jakousi funkci jiné funkce $g(x)$ a druhý je derivací funkce g . Pak dosadíme novou proměnnou $g(x) = t$. Z této rovnice podle (41) plyne $g'(x) dx = dt$, takže také za diferenciál

funkce g , t. j. za výraz $g'(x) dx$, můžeme formálně dosadit diferenciál dt nové proměnné t . Postup právě popsany a vyjádřený rovnicí (43) se nazývá *substituční metoda* pro výpočet integrálů.

Příklad 47. Máme stanovit integrál $\int \sin^2 x \cos x dx$, který je definován v intervalu $(-\infty, \infty)$, neboť $\sin x$ i $\cos x$ jsou spojitě pro každé x . Ihned vidíme, že $(\sin x)' = \cos x$; proto dosadíme $\sin x = t$, při čemž hodnota t náleží do intervalu $\langle -1, 1 \rangle$. Pak je $\cos x dx = dt$, takže máme $\int \sin^2 x \cos x dx = \int t^2 dt = \frac{1}{3}t^3 = \frac{1}{3} \sin^3 x + c$, kde c je integrační konstanta. Integrál $\int t^2 dt$ je definován v intervalu $(-\infty, \infty)$, můžeme jej tedy vytvořit pro kterékoliv t , jež je vnitřním bodem intervalu $\langle -1, 1 \rangle$.

Příklad 48. Chceme určit integrál

$$\int \frac{x^2 dx}{(x^3 + 1)^2},$$

definovaný v intervalech $(-\infty, -1)$, $(-1, \infty)$. Je $(x^3 + 1)' = 3x^2$; je tedy čitatel (až na faktor 3) derivací výrazu $x^3 + 1$, jehož druhá mocnina je ve jmenovateli. Proto dosadíme $x^3 + 1 = t$, $3x^2 dx = dt$, takže

$$\begin{aligned} \int \frac{x^2 dx}{(x^3 + 1)^2} &= \int \frac{\frac{1}{3} dt}{t^2} = \frac{1}{3} \int t^{-2} dt = -\frac{1}{3} t^{-1} = \\ &= \frac{-1}{3(x^3 + 1)} + c. \end{aligned}$$

Je-li x v intervalu $(-\infty, -1)$, je t v intervalu $(-\infty, 0)$; je-li x v intervalu $(-1, \infty)$, je t v intervalu $(0, \infty)$. Pro všechna tato t je integrál $\int t^{-2} dt$ definován.

Někdy je možné dosáhnout toho, že rovnice $t = g(x)$, která každému x přiřazuje jediné t , přiřazuje také naopak každému t jediné x , t. j. číslo x můžeme vyjádřit jako funkci proměnné t a psát $x = h(t)$. Pak můžeme rovnici (43) číst i v opačném

směru, t. j. integrál $\int f(t) dt$ můžeme vyjádřit integrálem $\int f[g(x)] \cdot g'(x) dx$, do něhož je však třeba dosadit $x = h(t)$. Jednoznačného vyjádření dosáhneme často tím, že z původního intervalu (a, b) , v němž byla definována funkce $f(t)$, ponecháme jen část (a_1, b_1) a také z intervalu (α, β) , v němž byla definována funkce $g(x)$, ponecháme část (α_1, β_1) odpovídající intervalu (a_1, b_1) (viz obr. 56). Pak ovšem primitivní funkce $\int f(t) dx$, kterou takto dostaneme, je stanovena pouze v intervalu (a_1, b_1) .

Příklad 49. Máme integrovat $\int \sin(at + b) dt$, kde $a \neq 0$. Tento integrál je definován v intervalu $(-\infty, \infty)$, neboť $\sin(at + b)$ je spojitá funkce v intervalu $(-\infty, \infty)$. Volíme substituci $at + b = x$, z níž plyne jednoznačně $t = \frac{x - b}{a}$

pro každé x . Pak $dt = \frac{dx}{a}$, takže

$$\begin{aligned} \int \sin(at + b) dt &= \int \sin x \frac{dx}{a} = \frac{1}{a} \int \sin x dx = -\frac{1}{a} \cos x = \\ &= -\frac{1}{a} \cos(at + b) + c \text{ v intervalu } (-\infty, \infty). \end{aligned}$$

Příklad 50. Abychom stanovili integrál $\int \sin \sqrt{t} dt$,*) který je definován v intervalu $(0, \infty)$, dosadíme $t = x^2$. Z této rovnice plyne buď $x = \sqrt{t}$, nebo $x = -\sqrt{t}$; z obou těchto hodnot zvolíme třeba hodnotu $x = \sqrt{t}$, takže x je v intervalu $(0, \infty)$. Dále z rovnice $t = x^2$ plyne $dt = 2x dx$. Dostáváme tedy integrál

$$\int \sin \sqrt{t} dt = 2 \int x \sin x dx,$$

který je definován v intervalu $(0, \infty)$. Vzniklý integrál jsme již vypočetli v příkladě 41, takže je celkem

*) Znak \sqrt{t} značí nezáporné číslo.

$$\begin{aligned} \int \sin \sqrt{t} \, dt &= 2 \int x \sin x \, dx = 2(-x \cos x + \sin x) = \\ &= 2(\sin \sqrt{t} - \sqrt{t} \cos \sqrt{t}) + c \end{aligned}$$

v intervalu $(0, \infty)$.

Kdybychom byli volili $x = -\sqrt{t}$, byli bychom dostali $\int \sin \sqrt{t} \, dt = 2 \int x \sin(-x) \, dx = -2 \int x \sin x \, dx = 2(x \cos x - \sin x) = 2[-\sqrt{t} \cos(-\sqrt{t}) - \sin(-\sqrt{t})] = 2(\sin \sqrt{t} - \sqrt{t} \cos \sqrt{t}) + c$ jako dříve.

Ještě se zmíníme o tom, jak se počítají určité integrály substituční methodou. Tu je možný dvojitý způsob výpočtu. Jedna cesta spočívá v tom, že určíme příslušnou primitivní funkci tak, jak to bylo právě popsáno, a potom použijeme vzorce (33). Druhá cesta, která bývá zpravidla početně jednodušší, je ta, že počítáme určitý integrál přímo. Máme-li počítat integrál

$$I = \int_c^d f[g(x)] \cdot g'(x) \, dx = F[g(d)] - F[g(c)],$$

kde c, d jsou dvě čísla z intervalu $\langle a, b \rangle$, zavedeme substituci $g(x) = t, g'(x) \, dx = dt$. Je-li $g(c) = \gamma, g(d) = \delta$, kde γ, δ jsou čísla z intervalu $\langle \alpha, \beta \rangle$, je jasné, že $I = F(\delta) - F(\gamma)$, ale F je primitivní funkce k funkci f , proto $I = \int_{\gamma}^{\delta} f(t) \, dt$. Je tedy celkem

$$\int_c^d f[g(x)] \cdot g'(x) \, dx = \int_{\gamma}^{\delta} f(t) \, dt.$$

Této rovnice možno ovšem používat v obou směrech.

Příklad 51. Jde-li o integrál $\int_0^1 \frac{x \, dx}{(x^2 + 1)^2}$, který existuje,

neboť funkce integrovaná je spojitá pro každé x , položíme

$x^2 + 1 = t$, $2x dx = dt$. Poněvadž $0^2 + 1 = 1$, $1^2 + 1 = 2$, máme

$$\int_0^1 \frac{x dx}{(x^2 + 1)^2} = \frac{1}{2} \int_1^2 \frac{dt}{t^2} = \frac{1}{2} \left[-\frac{1}{t} \right]_1^2 = \frac{1}{2} \left(-\frac{1}{2} + 1 \right) = \frac{1}{4}.$$

Příklad 52. Máme vypočítati $\int_0^1 \sqrt{1-t^2} dt$, *) který má smysl, neboť funkce integrovaná je spojitá v intervalu $\langle -1, 1 \rangle$. Položíme $t = \cos x$, $dt = -\sin x dx$, při čemž je třeba omezit proměnnou x na takový interval, aby bylo možno z rovnice $t = \cos x$ určit číslo x jednoznačně. Poněvadž $\cos \frac{1}{2}\pi = 0$, $\cos 0 = 1$, vezmeme x třeba z intervalu $\langle 0, \frac{1}{2}\pi \rangle$. V tomto intervalu je $\sin x \geq 0$, $\sqrt{1 - \cos^2 x} = \sin x$, takže

$$\begin{aligned} \int_0^1 \sqrt{1-t^2} dt &= - \int_{\frac{1}{2}\pi}^0 \sin^2 x dx = \int_0^{\frac{1}{2}\pi} \sin^2 x dx = \\ &= \left[\frac{1}{2}(x - \sin x \cos x) \right]_0^{\frac{1}{2}\pi} = \frac{1}{4}\pi. \end{aligned}$$

K výpočtu posledního integrálu jsme užili výsledku příkladu 42.

Mohli jsme ovšem vzít proměnnou x i z jiného intervalu, třeba z intervalu $\langle -\frac{1}{2}\pi, 0 \rangle$, neboť $\cos(-\frac{1}{2}\pi) = 0$, $\cos 0 = 1$. V tomto intervalu je však $\sin x \leq 0$, takže $\sqrt{1-t^2} = \sqrt{1 - \cos^2 x} = -\sin x$. Pak

$$\begin{aligned} \int_0^1 \sqrt{1-t^2} dt &= \int_{-\frac{1}{2}\pi}^0 \sin^2 x dx = \left[\frac{1}{2}(x - \sin x \cos x) \right]_{-\frac{1}{2}\pi}^0 = \\ &= 0 - \left(-\frac{1}{4}\pi \right) = \frac{1}{4}\pi. \end{aligned}$$

Cvičení.

61. Stanovte derivace funkcí: a) $(x^2 - 1)^5$, b) $\frac{1}{(x^2 - x - 2)^3}$, c) $\cos 3x$, d) $\cos^3 x$, e) $\cos x^3$, **) f) $\sin(a - x) \sin x$, g) $\operatorname{tg}^2 x$, h) $\operatorname{tg} 2x$.

*) $\sqrt{1-t^2}$ a rovněž tak i $\sqrt{1-\cos^2 x}$ značí opět nezáporné číslo.

**) $\cos^3 x$ značí $(\cos x)^3$, $\cos x^3$ značí $\cos(x^3)$.

62. Stanovte derivace funkcí (m, n celá čísla, $a \neq 0$):

a) $(ax + b)^n$, b) $x^m(1 - x)^n$, c) $\frac{(1 + x^m)^2}{(1 + x^2)^m}$, d) $\sin^n(ax + b)$.

63. Podle pravidla o derivování funkce složené odvoďte znovu výsledek cvič. 36.

64. Dráha kmitavého pohybu je dána vzorcem $s = a \sin(\omega t + k)$, kde $a > 0$, $\omega > 0$, k jsou konstanty.

a) Stanovte okamžitou rychlost pohybu v okamžiku t .
b) Kterou polohu má kmitající těleso v těch okamžicích, v nichž je okamžitá rychlost rovna nule?

65. Lze dokázat, že platí

$$\sin x + \sin 2x + \sin 3x + \dots + \sin nx = \frac{\sin \frac{1}{2}nx \sin \frac{1}{2}(n+1)x}{\sin \frac{1}{2}x}$$

$$\cos x + \cos 2x + \cos 3x + \dots + \cos nx = \frac{\sin \frac{1}{2}nx \cos \frac{1}{2}(n+1)x}{\sin \frac{1}{2}x}$$

Derivováním z toho odvoďte

$$\begin{aligned} \sin x + 2 \sin 2x + 3 \sin 3x + \dots + n \sin nx &= \\ &= \frac{(n+1) \sin nx - n \sin(n+1)x}{2(1 - \cos x)}, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \cos x + 2 \cos 2x + 3 \cos 3x + \dots + n \cos nx &= \\ &= \frac{(n+1) \cos nx - n \cos(n+1)x - 1}{2(1 - \cos x)}. \end{aligned}$$

66. Vypočtete integrály: a) $\int (3 - 2x^3)^4 x^2 dx$, b) $\int \frac{x dx}{(x^2 - 1)^2}$,

c) $\int \sin^2 x \cos x dx$, d) $\int \sin x \cos^3 x dx$, e) $\int \frac{\sin x dx}{\cos^2 x}$,

f) $\int \sin^3 x dx$, g) $\int \sin^3 x \cos^6 x dx$, h) $\int \frac{\cos^3 x dx}{\sin^4 x}$.

67. Vypočtete integrály: a) $\int (ax + b)^3 dx$, $a \neq 0$,

b) $\int \frac{dx}{(a-x)^2}$, c) $\int \sin 2x dx$, d) $\int \cos(3x - 5) dx$,

e) $\int \frac{dx}{\cos^2 3x}$, f) $\int \frac{dx}{\sin^2(4x + 1)}$, g) $\int \frac{dx}{1 + \cos x}$.

68. Vypočtete integrály: a) $\int_0^1 (x^2 - 1)x dx$, b) $\int_0^1 \frac{dx}{(3x + 1)^2}$,

c) $\int_0^{\frac{1}{2}\pi} \frac{\sin x dx}{(\cos x + 1)^2}$, d) $\int_0^{\pi} \sin 3x dx$, e) $\int_{\frac{1}{2}\pi}^{\pi} \frac{dx}{1 - \cos 4x}$.

69. Výsledek cvič. 58 dokažte přímo methodou substituční.

70. Na základě toho, že $\operatorname{tg}^n x = \operatorname{tg}^{n-2} x \left(\frac{1}{\cos^2 x} - 1 \right)$, dokažte, že v intervalech $(\frac{1}{2}(2k-1)\pi, \frac{1}{2}(2k+1)\pi)$ (k celé) platí pro $n \neq -1$

$$\int \operatorname{tg}^n x dx = \frac{1}{n-1} \operatorname{tg}^{n-1} x - \int \operatorname{tg}^{n-2} x dx.$$

VIII. FUNKCE INVERSNÍ

Již na str. 74 jsme zavedli pojem funkce rostoucí a klesající v intervalu. Tyto funkce nazýváme společným jménem funkce monotonní. Mají některé jednoduché vlastnosti a proto se jimi nyní budeme zabývat soustavněji, ačkoli jsme se s nimi již dříve několikrát při různých příležitostech setkali.

Víme na příklad, že pro n celé kladné z nerovností $0 \leq$